

Reading Between the Lines: The Prophet as Interpreter

זכריה פרק ב

(ג) וַיִּרְאֵנִי יְקֹנֶךָ אַרְבַּעַה חֲרָשִׁים: (ד) וַאֲמַר מֶה אֵלֶּה בָּאִים לַעֲשׂוֹת וַיֹּאמֶר לֵאמֹר אֵלֶּה הַקְּרָנוֹת אֲשֶׁר זָרוּ אֶת יְהוּדָה כְּפִי אִישׁ לֹא נָשָׂא רֹאשׁוֹ וַיָּבֹאוּ אֵלֶּה לְהַחְרִיד אֶתְּכֶם לַיְדוּת אֶת קְרָנוֹת הַגּוֹזִים הַנְּשָׂאִים קֶרֶן אֶל אֶרֶץ יְהוּדָה לְזָרוּתָהּ: ס (ה) וְאִשָּׁא עֵינַי וַאֲרָא וְהִנֵּה אִישׁ וּבִגְדוֹ חָבֵל מִדָּה: (ו) וַאֲמַר אֲנִי אֵתָה הַלֵּךְ וַיֹּאמֶר אֵלַי לְמַד אֶת יְרוּשָׁלַם לְרֵאוֹת כְּמֵה רַחֲבָה וְכֵמֵה אֶרֶץ: (ז) וְהִנֵּה הַמְּלֶאךָ הַדְּבַר בִּי יֵצֵא וּמְלֶאךָ אַחֵר יֵצֵא לְקִרְאָתוֹ: (ח) וַיֹּאמֶר אֵלַי רַץ דְּבַר אֶל הַנַּעַר הַלֵּז לֵאמֹר פְּרוֹזוֹת תִּשָּׁב יְרוּשָׁלַם מֵרֵב אֲדָם וּבְהֵמָה בְּתוֹכָהּ: (ט) וַאֲנִי אֶהְיֶה לָּהּ נֶאֱמַר יְקֹנֶךָ חוֹמַת אֵשׁ סָבִיב וּלְכַבּוּד אֶהְיֶה בְּתוֹכָהּ:

ירמיהו פרק א

(יא) וַיְהִי דְבַר יְקֹנֶךָ אֵלַי לֵאמֹר מֶה אֵתָה רֹאֶה יְרֻמִּיהוּ וַאֲמַר מִקֵּל שֶׁקֵּד אֲנִי רֹאֶה: (יב) וַיֹּאמֶר יְקֹנֶךָ אֵלַי הֵיטֵבֶת לְרֵאוֹת כִּי שֶׁקֵּד אֲנִי עַל דְּבָרַי לַעֲשׂוֹתוֹ:

1. בראשית פרק יב

(א) וַיֹּאמֶר יְדוּד אֶל אַבְרָם לֵךְ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וּמִמְלֹךְתְּךָ וּמִבְּיַת אַבְיָדְךָ אֶל הָאֶרֶץ אֲשֶׁר אָרָאךָ: (ב) וְאֶעֱשֶׂךָ לְגוֹי גָּדוֹל וְאֶבְרַכְךָ וְאֶגְדָּלְךָ שְׂמֶךָ וְהָיָה בְרַכָּה: (ג) וְאֶבְרַכְךָ מִבְּרַכְיָד וּמִקְלָלְךָ אֶאֱרֹךְ וּנְבָרְכוּ בְּךָ כָּל מִשְׁפְּחוֹת הָאֲדָמָה: (ד) וְיִלְךְ אַבְרָם כְּאִשׁוֹ דְּבַר אֱלֹהֵי יְדוּד וַיֵּלֶךְ אִתּוֹ לוֹט וְאַבְרָם בֶּן חֲמִשׁ שָׁנִים וְשִׁבְעִים שָׁנָה בְּצֵאתוֹ מִחָרָן: (ה) וַיִּקַּח אַבְרָם אֶת שָׂרִי אִשְׁתּוֹ וְאֶת לוֹט בֶּן אָחִיו וְאֶת כָּל רְכוּשָׁם אֲשֶׁר רָכְשׁוּ וְאֶת הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר עָשׂוּ בְּחָרָן וַיֵּצְאוּ לְלֶכֶת אֶרֶץ כְּנָעַן וַיָּבֹאוּ אֶרֶץ כְּנָעַן: (ו) וַיַּעֲבֵר אַבְרָם בְּאֶרֶץ עַד מְקוֹם שָׁכֵם עַד אֵלוֹן מוֹרָה וְהַכְּנַעֲנִי אָז בְּאֶרֶץ: (ז) וַיִּרְא יְדוּד אֶל אַבְרָם וַיֹּאמֶר לְזָרְעֶךָ אִתּוֹ אֶת הָאֶרֶץ הַזֹּאת וַיָּבֹאוּ שָׁם מִזְבַּח לַיְדוּד הַנְּרָאָה אֵלָיו: (ח) וַיַּעֲתֶק מִשָּׁם הַהָרָה מִקְדָּם לְבֵית אֵל וַיֵּט אֶהְלֵה בֵּית אֵל מִיָּם וְהָעֵי מִקְדָּם וַיָּבֹאוּ שָׁם מִזְבַּח לַיְדוּד וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְדוּד: (ט) וַיִּסַּע אַבְרָם הַלּוֹךְ וַנְּסוּעַ הַנְּגַבָּה:

2. בראשית פרק טו

(א) אַחֵר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה הָיָה דְבַר יְדוּד אֶל אַבְרָם בְּמַחְזָה לֵאמֹר אֵל תִּירָא אַבְרָם אֲנִי כְּגוֹן לֵךְ שְׂכָרְךָ הַרְבֵּה מֵאֵד: (ב) וַיֹּאמֶר אַבְרָם אֲדֹנָי יְדוּד מֶה תַּתֵּן לִי וְאֲנִי הוֹלֵךְ עֲרִירִי וְבֶן מִשְׁקָה בֵּיתִי הוּא דְמִשְׁקָה אֶלְעִיזָר: (ג) וַיֹּאמֶר אַבְרָם הֵן לִי לֹא נִתְּתָה זָרַע וְהִנֵּה בֶן בֵּיתִי יוֹרֵשׁ אֹתִי: (ד) וְהִנֵּה דְבַר יְדוּד אֵלָיו לֵאמֹר לֹא יִירָשְׁךָ זֶה כִּי אִם אֲשֶׁר יֵצֵא מִמֶּעֶיךָ הוּא יִירָשְׁךָ: (ה) וַיֹּצֵא אִתּוֹ חֲחוּצָה וַיֹּאמֶר הֲבַט נָא הַשָּׁמַיְמָה וַיִּסְפֹּר הַכּוֹכָבִים אִם תּוּכַל לִסְפֹּר אֹתָם וַיֹּאמֶר לוֹ כֹּה יְהִי זָרְעֶךָ: (ו) וְהָאֱמֹן בִּידוּד וַיַּחֲשֶׁבָה לוֹ צָדִיקָה:

3. בראשית פרק טז

(יא) וַיֹּאמֶר לְאַבְרָם יְדַע תִּדְעַע כִּי גֵר יְהִי זָרְעֶךָ בְּאֶרֶץ לֹא לָהֶם וְעַבְדוּם וְעָנּוּ אֹתָם אַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה: (יב) וְגַם אֶת הַגּוֹי אֲשֶׁר יַעֲבֹדוּ דָן אֲנִי וְאַחֲרָי כֹּן יֵצֵאוּ בְּרַכָּשׁ גָּדוֹל: (טו) וְאֵתָה תִּבּוֹא אֶל אַבְתִּיךָ בְּשָׁלוֹם תִּקְבְּרָה בְּשִׁיבָה טוֹבָה: (טז) וְדוֹר רְבִיעִי יָשׁוּבוּ הֵנָּה כִּי לֹא שָׁלֵם עֹן הָאֱמֹרִי עַד הֵנָּה:

4. בראשית פרק טז

(א) וְשָׂרִי אִשְׁתּוֹ אַבְרָם לֹא יָלְדָה לוֹ וְלֶה שְׂפָחָה מִצְרַיִת וּשְׁמָהּ הֶגֶר: (ב) וַתֹּאמֶר שָׂרִי אֶל אַבְרָם הִנֵּה נָא עֲצֹרֵנִי יְדוּד מִלְּדַת בֵּא נָא אֶל שְׂפָחָתִי אוּלַי אֲבָנָה מִמֶּנָּה וַיִּשְׁמַע אַבְרָם לְקוֹל שָׂרִי: (ג) וַתִּקַּח שָׂרִי אִשְׁתּוֹ אַבְרָם אֶת הֶגֶר הַמִּצְרַיִת שְׂפָחָתָהּ מִקֶּץ עֶשְׂרִים שָׁנִים לְשִׁבְתּוֹ אַבְרָם בְּאֶרֶץ כְּנָעַן וַתִּתֵּן אֹתָהּ לְאַבְרָם אִשָּׁה לוֹ לְאִשָּׁה: (ד) וַיָּבֹא אֶל הֶגֶר וַתִּהְיֶה וַתִּירָא כִּי הָרְתָהּ וַתִּקַּח גְּבִרְתָּהּ בְּעֵינֶיהָ: (ה) וַתֹּאמֶר שָׂרִי אֶל אַבְרָם חֲמָסִי עָלֶיךָ אֲנִי נִתְּתִי שְׂפָחָתִי בְּחִיקְךָ וַתִּירָא כִּי הָרְתָהּ וַאֲקַל בְּעֵינֶיהָ יִשְׁפֹּט יְדוּד בֵּינִי וּבֵינֶיךָ: (ו) וַיֹּאמֶר אַבְרָם אֵל שָׂרִי הִנֵּה שְׂפָחָתְךָ בְּיָדְךָ עָשִׂי לָהּ הַטּוֹב בְּעֵינֶיךָ וַתַּעֲנֶה שָׂרִי וַתִּבְרַח מִפְּנֶיהָ: (ז) וַיִּמְצָאָהּ מְלֶאךָ יְדוּד עַל עֵין הַמִּיָּם בְּמִדְבָר עַל הָעֵין בְּדֶרֶךְ שׁוּר: (ח) וַיֹּאמֶר הֶגֶר שְׂפָחָת שָׂרִי אִי מִזָּה בָּאת וְאָנֹכִי תִלְכִּי וַתֹּאמֶר מִפְּנֵי שָׂרִי גְבִרְתִּי אֲנִי בְּרַחַת: (ט) וַיֹּאמֶר לָהּ מְלֶאךָ יְדוּד הַרְבֵּה אֶרְבָּה אֶת זָרְעֶךָ וְלֹא יִסְפֹּר מֵרֵב: (יא) וַיֹּאמֶר לָהּ מְלֶאךָ יְדוּד הִנֵּה הָרָה וַיִּלְדָּתָ בֶּן וַיִּקְרָאתָ שְׁמוֹ וַיִּשְׁמַע אֵל כִּי שָׁמַע יְדוּד אֶל עֲנָיְךָ: (יב) וְהוּא יְהִי פְרָא אֲדָם יָדוּ בְּכָל יוֹם כָּל בּוֹ וְעַל פְּנֵי כָּל אָחִיו יִשְׁכֹּן:

5. בראשית פרק כב

(א) ויהי אחר הדברים האלה והאלהים נסה את אברהם ויאמר אליו אברהם ויאמר הנני: (ב) ויאמר קח נא את בנדך את יחידך אשר אהבת את צחק ולך לך אל ארץ המצרים והעלהו שם לעלה על אחד ההרים אשר אמר אליך:

רלב"ג

והנה כוון השם יתעלה בזה המאמר שיעלהו שם בעבור עולה, רצוני לומר שיראה יצחק שם הקרבת העולה לשם, כדי שיתחנך בעבודת השם יתע' ויגיע לשלמות, באופן שיאות שיהיה ממנו הזרע הנבחר שיעד השם יתעלה לאברהם. ולפי שזה המאמר יהיה המובן ממנו ראשונה שיעלה יצחק בנו שם לעולה שיזבחנו וישרפנו, הנה נשלם לשם יתעלה נסיון אברהם בזאת הנבואה אם יקל בעיניו לעשות איזה דבר שיזדמן לכבוד השם. וזה שאם יקשה בעיניו, לא יחזור להבין מזה המאמר זולת מה שיובן ממנו בתחלת העיון. והנה הבין אברהם זאת הנבואה לפי מה שיובן ממנו בתחלת העיון, ועם כל זה נזדרז בחריצות גדול לעשות מה שצוה לפי מחשבתו.

ר' יוסף בכור שור

סתם הקב"ה את דבריו, וחשב אברהם כי צווה עליו לשחטו ולהקטירו כליל ולפיכך הוליד עמו אש ועצים ומאכלת. והוא לא צווה רק להעלותו על גבי המזבח ומשהעלהו גמר ועשה מצוותו של הקב"ה.

6. בראשית פרק כה

(יט) ואלה תולדות יצחק בן אברהם אברהם הוליד את יצחק: (כ) ויהי יצחק בן ארבעים שנה בקחתו את רבקה בת בתואל הארמי מפדן ארם אחות לבן הארמי לו לאשה: (כא) ויעתר יצחק לידוד לנכח אשתו כי עקרה הוא ויעתר לו ידוד ותהר רבקה אשתו: (כב) ויתרצו הבנים בקרבה ותאמר אם כן למה זה אנכי ותלך לדרש את ידוד: (כג) ויאמר ידוד לה שני גוים בבטנך ושני לאמים ממעך: יפרדו ולאם מלאם יאמץ ורב יעבד צעיר:

רד"ק

ורב יעבד צעיר. לא זכר עמהם מלת את שהיא מורה על הפעול, והנה הדבר מסופק ולא ביאר מי יעבד את חברו, הרב את הצעיר או הצעיר את הרב.

חזקוני

אמר רב הונא זכה יעקב רב יעבד צעיר, ואם לאו רב יעבד מן הצעיר. ד"א הרבה יעבד הצעיר

7. בראשית פרק מט

(ה) שמעון ולוי אחים כלי חמס מכרתיהם: (ו) בסדם אל תבא נפשי בקהלם אל תחד כבדי כי באפם הרגו איש וברצנם עקרו שור: (ז) ארוור אפם כי עז ועברתם כי קשתה אחלקם בינקב ויאפיצם בישראל:

דברים פרק לג

(ח) ולוי אמר תמיד ואוריך לאיש חסידך אשר נסיתו במסה תריבחו על מי מריבה: (ט) האמר לאביו ולאמו לא ראיתיו ואת אחיו לא הכיר ואת בניו לא ידע כי שמרו אמרתך ובריתך ינצרו: (י) יורו משפטך ליעקב ותורתך לישראל ושימו קטורה באפך וכליל על מזבחך: (יא) ברה ידוד חילו ופעל דדי תרצה מחץ מתנגים קמיו ומשנאיו מן קדמון:

8. מכילתא דרבי ישמעאל יתרו

זכור ושמור, שניהם נאמרו בדיבור אחד, מחלליה מות יומת וביום השבת שני כבשים, שניהם בדיבור אחד נאמרו. ערות אשת אחיך ויבמה יבא עליה, שניהם נאמרו בדיבור אחד. לא תלבש שעטנז, וגדילים תעשה לך, שניהם נאמרו בדיבור אחד. מה שאי איפשר לאדם לומר כן, שני אחת דבר אלהים שתים זו שמענו, ואומר הלא כה דברי כאש נאם ה':